

dom, alene paa Hartkornet, men gaar over til at ligne den paa samtlige faste Ejendomme, naar der ellers kan naas Enighed om Ejendomsskyld; det er altsaa Bestemmelsen i § 26. Derimod finder jeg det absolut urigtigt, at man vil binde de kommunale Raad til at ligne mellem Halvdelen og tre Fjerdedele af Sognekommunernes samtlige Udgifter paa faste Ejendomme. Det er alt for snævre Grænser, man der trækker for de kommunale Myndigheder. Endelig finder jeg det heller ikke rigtigt, at man vil afskaffe al Paaligning paa Sognekommunerne af Amtsrepartitionsfondenes Fornødheder efter den nuværende Kommunallovs § 50. Endelig forekommer det mig ogsaa meget uheldigt, at man i Vedtægtsparagraffen, § 8, har trukket endnu snævrere Grænser for Vedtægternes Affattelse end i det Forslag, som Folketinget har vedtaget. Og endnu mere uheldigt finder jeg det, at man har indført en helt ny Overligningskommission i § 35.

Sluttelig skal jeg gøre endnu en Bemærkning. Jeg kan fuldtud være enig med den Udtalelse, som i Gaar kom fra det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) om Betydningen af, at vi ogsaa kunde faa Tiendeloven gennemført. Jeg kan fuldtud tiltræde, hvad det ærede Medlem udtalte i den Henseende. Jeg skal endvidere tilføje, at jeg har set saaledes paa Skattekommissionens Forslag, at Forslaget om Ændringer i den kommunale Beskatning for saa vidt stod i Forbindelse med Tiendeloven, som der paa Kommuneskatteloven blev gjort særlige Indrømmelser fra dette Tings Side, medens det jo var det andet Ting, som skulde gøre særlige Indrømmelser paa Tiendeloven, og at der paa Kommuneskatteloven blev gjort væsentlige Indrømmelser til Byerne, medens det jo er til Landet, at Indrømmelserne gøres med Hensyn til Tiendeloven. Derfor er det min Opfattelse, at dersom Tiendeloven ikke bliver gennemført, kan det let stille sig saadan, at den hele Balance kan blive temmelig tarvelig set fra dette Tings og fra Landbrugets Standpunkt, hvad jeg for øvrigt, da vi havde Skattekommissionens Forslag til tredie Behandling, allerede udtalte mig om, og jeg kan henholde mig til de Udtalelser, som jeg den Gang fremsatte.

Endnu har jeg en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen). Det forekommer mig, at det var paa en noget søgt Maade, at det ærede Medlem vilde tage Afstand fra mig med Hensyn til Stillingen over for det foreliggende

Forslag til en Skattereform. Ja, saa vidt jeg hørte det ærede Medlem for Assens udtale sig i Gaar, synes jeg heller ikke, at der var nogen Anledning for det ærede Medlem for Løvel til at tage Afstand fra hans Udtalelser, men da jeg ikke hørte alle de Udtalelser, som det ærede Medlem for Assens fremkom med, skal jeg desanpgaende dog ikke sige noget, saa meget mindre som det ærede Medlem for Assens — der dog ikke i Øjeblikket er til Stede — jo selv plejer at kunne svare paa de Bemærkninger, der rettes til ham. Men det forekommer mig, som bemærket, at Lejligheden var meget søgt, naar det ærede Medlem for Løvel tog Anledning til at tage Afstand fra mig. Han bemærkede til mig, at jeg syntes at se bort fra det Hensyn, der under Skattekommissionens Forslag var taget til at lette Kommuneskatterne. Ja, i denne Henseende ser jeg jo ikke mere bort fra det Hensyn, end det ærede Medlem for Løvels eget Parti gør. Jeg har forstaaet de Udtalelser, som ere komne fra det ærede Medlem for Køge (Alberti) saaledes, at man i Princippet kunde acceptere Afskrivningen af Hartkornsskatterne, og i alt Fald fremtræder det jo klart nok i den Mindretalsbetænkning, som det ærede Medlems Partifæller i Landstinget afgave om Skattelovene, at de fuldt ud i Princippet tiltræde dette. De udtale udtrykkelig i Landstingets Betænkning, Tillæg B., Sp. 709—10: „Særlig maa det anerkendes, at Flertallet er villigt til helt at give Afkald paa Hartkornsbeskatning og Bygningsafgift, hvilke Skatters Uretfærdighed i en lang Aarrække atter og atter er bleven fremhævet særlig fra den Side, hvortil Mindretallet hører.“ Men naar vi alle ere enige om at tiltræde Skatteafskrivningen, saa er det jo givet, at man kan ikke baade afskrive Skatterne og overføre dem til Kommunerne, og det forekommer mig derfor, at min Stilling med Hensyn til Kommuneskatterne er ganske tilsvarende den Stilling, som det høje Flertal her i Tinget har indtaget. Men det kan jo være, at det generer det ærede Medlem, at han for Tiden har mig ved sin Side; det gør mig i saa Fald ondt, men jeg kan dertil kun sige, at jeg tager min Stilling fuldstændig kun af saglige Hensyn. Kommer jeg til at staa ved Siden af det ærede Medlem, har jeg for mit Vedkommende ikke noget derimod; det gør mig ganske vist ondt, om det generer ham, men jeg kan ikke tjene ham i at tage et andet Standpunkt af den Grund.